

S F A T U L

ORGAN NAȚIONAL

REDACTAT DE UN COMITET.

Apare odată pe săptămână. — Abonamentul: pe an 18 cor., pe 1/2 de an 9 cor., pe 1/4 de an 5 cor.

O întrebare care așteaptă răspuns.

Se împlinește anul de când neamul nostru s'a trezit la o viață nouă. Multe lucruri s'au prefăcut ca prin farmec, țeri s'au prăbușit și altele s'au ridicat în locul lor. Durere însă, se pare că cei învinși și îngenunchiați și-au păstrat bărămi curățenia sufletului, iar învingătorii, — noi încă suntem printre acești die urmă, — nu ne-am ales nici cu atâta. „Oarba neunire“ și a „pismei răutate“ ne împărțește în tabere, în care se smacină atâtea energii de oameni imbecili, după cari nu ne pare rău, și atâtea energii de oameni cinstiți, după cari ne pare rău.

În acest Sighet, despre cari unii autori de manuale de școală spun, c'ar aparține României, în acest Sighet sunt două licee maghiare, mari și înfloritoare. Știu oare domnii noștri din Sighet cu câtă jertfă

morală din partea profesorilor, cu câtă jertfă materială din partea părinților și a confrăților maghiari lipsiți de copii se susțin aceste școale? Eu știu și me închin în fața aceluia eroic spirit de jertfă și a unora și a celorlalți.

Din grația lui D-zeu, din grația Consiliului Dirigent, ori doară mai presus de toate în urma măsurilor aș putea să zic, — dacă le-aș judeca cu o anumită mentalitate pe care m'a ferit bunul D-zeu s'o 'am — în urma măsurilor „dracnice“ ale prefectului județean s'au deschis în fine și liceele noastre. La serbările de deschidere am văzut mulți, foarte mulți țărani, iar inteligenți de-ai noștri puțini, foarte puțini. Totuși, cu nu număr foarte redus de elevi s'au deschis cele două licee.

Și-au venit dascălii din toate colțurile țării. Și-au adus cu ei tot ce-au avut mai bun, sufletul lor idealist și gata de

jertfă, dragostea lor de țară și de neam, cunoștințele lor, inima lor, totul — să le depună pe altarul instrăinătutului Maramureș. S'au pus pe muncă și-au muncit o săptămână, două, — o lună. Dar, munca lor n'a fost bună. Cutăruia domn fără răspundere nu-i convine programa analitică nouă, altui nu-i convine una, celui de al treilea alta. Școală rea, și pace! Hei, altcum era pe vremea Ungurilor!

Aș dori să știu, care este acel domn băștinaș din aceste părți, care să fi dovedit interes vădit față de școala românească, și să ne fi dat sprijinul seu moral? Adevărat, pentru internate s'a lucrat, s'a lucrat pentru internatul de băieți, dar internatul nu înseamnă încă școala. Cât pentru școală, dacă s'a făcut ceva de noi profesorii și cu concursul, și-cu deosebită mândrie și bucurie accentuez, — cu toată dragostea, cu tot avântul și cu toată inima

Adunarea învățătorilor români din Maramurăș.

În urma hotărârii aduse în congresul învățătorilor români ținut în Sibiu în zilele 11—12—13 Februarie a. c. Domnul revizor școlar Teodor Stoia a conchemat pe ziua de 31 Octomvrie a. c. pe toți învățătorii români din județ la adunarea de constituire a secției județene a „Asociațiunii învățătorilor români din Trasilvania, Bănat și părțile ungurene“.

Domnul revizor rugat fiind să conducă această adunare, a salutat cu căldură pe cei prezenți; deschizând ședința s'au decis următoarele: S'a constituit Direcția județeană a in-

vățătorilor români din Maramurăș și s'au votat statutele ei. S'a format biroul secției alegându se de președinte: Ștefan Bota, vicepreședinte: George Nemet, secretar: Eugeniu Dunca, casier: Josif Mureșan, bibliotecar: Simion Vlad.

În comitet au fost aleși: Dionisiu Vereș, Auxențiu Sabo, Joan Pop, Vasile Juga, Ilie Vlad, Petru Pop, Augustin Sabo, Dimitrie Mihályi și Augustin Zăgrean.

Ca reprezentanți în Consiliul general; Teodor Stoia, Ștefan Bota, Vasile Orosan, și Grigoriu Țiple. În comisiunea pentru înscrierea membrilor: Petru Pop, Josif Mureșan și Juliu Epure.

S'au votat mulțumiri fostului președinte Joan Bilț.

Pentruca fiecare școală să se poată provedea cu bibliotecă, se re-

comandă coadunarea taxei de înscriere de 25 bani și la școalele confesionale. S'a hotărât, ca adunarea proximă să se țină în Sighet, când un învățător de aci va ține și o prelegere practică.

Tot atunci un învățător pe care îl va designa comitetul va ține o disertație potrivită timpului prezent. La propunerea unui membru, s'a rugat Revizoratului școlar, ca pe viitor să esopereze dela forul competent o diurnă corăspunzătoare pentru fiecare membru, ca adunările să fie cercetate de toți învățătorii fără piedică.

Președintele dorind fiecărui membru succes la împlinirea chemării, închis adunarea.

fragedă în care svâcnește cu putere sufletul acela răsărit într'un zorit aprins de dimineață al elevilor și elevilor noștrii, am avut deosebita fericire și eu și alți colegi să primim felicitările unor inteligenți români din Maramureș, dovadă, că au știut să prețuiască munca uriașă prestată de elevi precum și munca nu tocmai ușoară a profesorilor.

Acum, ca unuia dintre profesorii cei mai bătrâni, dintre aceia, cărora ne-a fost incredințată misiunea foarte onorifică să răspândim carte și suflet românesc aici, să mi se permită să întreb pe unii domni, români de-ai noștrii, cari n'au luat parte la serbările noastre școlare, de ce cred că este o anumită virtute să arunce cu noroiu în profesori, de ce cred că este rațional să se urce ca la mezat taxa de vuptuire a acelora, cari încă și astăzi trăiesc din avansuri de leafă, de ce cred, că este lucru cinstit să se arunce în fața unui profesor epitețe disqualificante numai și numai pentru că își face cinstit datoria de educator și de profesor? De ce cred că este bine să critice ori ce pas înspre înaintare ce-l facem noi fără sprijinul lor și poate chiar împotriva voinții lor?

În calitate de corector improvizat al „Sfat“-ului îi asigur pentru numărul viitor ori pentru ori care din numerele viitoare loc în fruntea ziuarului aceluia, care dorește să răspundă. Și, este o datorință morală să ni se răspundă.

Și până atunci, celor cu durere de inimă față de cauza românească în aceste părți, le promitem sărbătorește, că vom continua pe calea pe care am pornit și vom munci fără de preget aici, în Maramureșul acesta oropsit și singur, cu, ori fără de sprijinul celor, cari dacă ar voi să ne sprijinească în munca noastră, ușor ne-ar putea sprijini, ca nu cumva în ziua judecății celei mari, când morții se vor scula din mormintele lor, falnicii des-

călecători Mușatini să trebuiască să se roșească la față din cauza lipsei de suflet frățesc și românesc în țara lor de baștină, ai cărei fii și îndrumători sufletești ne-a fost dat nouă să fim în aceste vremuri mari de refacere.

Cornel I. Sânjoanu.

Prima șezătoare a Asociației Maramurășene.

Miecuri 19 Noembrie c. a avut loc în Palatul cultural prima șezătoare organizată de Asociațiunea pentru cultura poporului în Maramurăș.

Succesul moral a întrecut toate așteptările, de oarece lumea civilă și militară inclusiv sexul frumos, de care Sighetul nu duce lipsă, a ținut șă-și dea concursul său grațios, fie prin prezența-i, fie luând parte la alcătuirea frumosului program.

Șezătoarea a fost deschisă de un tânăr violonist, dl Gavril Lazăr, care a cântat frumos, acompaniat la piano de Dra Justina Mihályi.

A urmat apoi o interesantă conferință ținută de Dl Dr. Eugen Szeles, directorul liceului de băeți, tratând despre: „Iubirea în poezie.“ Regretăm, că din lipsă de spațiu nu o putem publica în întregime și ne mulțumim cu un rezumat al ei.

Nimic, zice Dsa, n'a fost în stare să însuflețiască popoarele ca poezia. Exemplu avem Marselileș francezilor, Paza Rinului a germanilor și Răsunetul lui Mureșianu.

Poezia românească, atât cea poporană cât și cea cultă, este mijlocul cel mai potrivit pentru inobilarea inimii, pentru întărirea voinții.

Pomenind pe Alexandri, Mureșianu, Eminescu, Bolintineam, Coșbuc, Vlahuță și Goga, întrezărim toată viața noastră națională, cu vitejia domnilor și a ostașilor, cu intrigile dușmănoase ce ne-au ținut în întuneric și sclăvie și pe lângă toate acestea cu alipirea țaranului român de legea și limba sa, cu hărnicia acestui țaran ce ne-a scăpat de piere și ne a făcut să ajungem zilele de astăzi. Poezia lor ne descoperă frumusețile nebănuite ale limbii noastre pe care suntem datori s'o păstrăm și s'o cultivăm în toate timpurile și în toate locurile.

Poeții au fost crainicii vremilor mărețe și cântăreții faptelor eroice.

Conferențiarul insistă apoi asupra poeziei erotice a lui Eminescu, Vlahuță și Coșbuc. Cei doi dintâi cântă iubirea subiectivă, iubirea proprie, cel din urmă ne înfățișază dragostea

curată a țaranului român. Unii pesimiști și sceptici, celălalt vesel și senin, ei au dat poeziei românești un farmec nespus și cu adevăr că versurile lor merg la inimă.

Înflorită cu citate dese și alese, conferința Dlui Dr. Szeles a fost ascultată cu mult interes și răsplătită cu aplauze bine meritate.

A urmat apoi nu solo de voce susținut cu multă căldură de Dra Julia Mihályi, o excelentă contraltă, căreia, dacă s-ar consacra scenei, i-am prezice un viitor frumos.

Ultimul număr al programului a fost rezervat unei sedințe de telepatie, pentru reușita căreia se cuvine admirație tânărului Sub. Lt. Oschanitzky.

Conferințele acestea, începute sub auspicii atât de frumoase, împlinesc un gol adânc simțit în Sighet. Ele dovedesc, că pătura cultă nu stă cu mâna în sin ci e în stare, cu puțină bunăvoință, să procure clipe de înălțare sufletească în acest orășel cu aspect atât de oriental.

Rep.

Spre casă.

Pe cale particulară (așa suntem pedepsiți noi) aflăm că bravele noastre trupe au pornit domnol spre casă după ce de peste 3 ani de zile culeg lauri de glorie.

Vrednicii flăcăi ai Olteniei, Munteniei și Moldovei, alături de frații lor de peste munți, toți un suflet și un gând, s'au aruncat asupra tigrlui ce nu-l lăsa în pace, și l-au doborât.

Și când dușmanul a fost înfrânt, leul s'a făcut miel; în loc de gloanțe soldatul a scos din geantă o pâine pe care a împărțit-o cu drag celor flămânzi, el mulțumindu — se cu o biată țigare și de multe ori numai cu o inghițitură de apă.

Așa a fost soldatul român și așa va rămâne.

La 1877, pe când în șanțurile turcești răniții noștrii erau ciopârțiți fără milă, prizonierii turci, goi și flămânzi, găsiu în captivitatea românească raiul lui Mahomed.

Astăzi chiar întâlnești prin țară turci vânzători de bragă și acadele, cari dând de bine în țara românească nu s'au mai întors acasă după încheirea păcii.

La 1913, stie toată lumea, cât de marinimoși am fost față de bulgari, cărora le-am cruțat capitala și ei, civilizați cum sunt, ne-au răsplătit destul de frumos la Turtucaia.

Acest popor, pentru independența căruia ne-am vărsat sângele, a fost de o cruzime atât de mare, încât soldații germani, când se predau, ridicau mâinile în sus strigând:

„Pardon, Kamerad, ich bin nicht bolgar.“ Și totuși Românul e gata să-l ierte; sângele latin e prea nobil ca să ceară răsbunare.

De aceea soldatul nostru, învingător fiind, a uitat repede năcazul și ostenele și chemând în juru-i pe cei mai lipsiți de cât el, și-a luat fără părere de rău bucățica dela gură și le-a dat-o.

Gestul acesta românesc nu ne-a mirat de loc: fiecare dintre noi l-a făcut cândva.

Și bucureștenii au zimbit cu mulțumire și au exclamat cu induioșare: „Săracii!” când la o vitrină din calea Victoriei s-a afișat o revistă franceză pe care era fotografiată o scenă frumoasă: L'armée roumaine à Budapest. Les soldats roumains distribuent des aliments aux enfants pauvres. (Armata română la Budapesta. Soldații români împărțind alimente copiilor săraci.)

Soldatul se întoarce acum acasă. Cu fruntea în jos, ostent de atâtea lupte, pășește agale spre casarmă în vreme ce trecătorii se uită mirați la cele câteva semne de rănit ce le poartă pe mâneca stângă și se întreabă cum de a avut atâtea zile?

Iată-l ajuns la casa ostașilor. Ofițerul care l-a condus la biruință îi mulțumește și-i urează drum bun; el își îmbracă săracele lui joale țărănești și se îndreaptă spre satul unde-așteaptă cei ce-i sunt dragi.

Sus fruntea vrednic ostaș și harnic plugar!

Insuși Regele tău te-a prețuit și te-a cinstit cu chiar pământurile Lui, iar noi, cei săraci ca și tine, te proslăvim ca pe un mântuitor al neamului.

Pune mâna cu încredere pe coarnele plugului și aruncă sămânța dătătoare de aur. Iar când vei fi bătrân sta-vei mulțumit la gura sobei, povestind nepoților ce te vor asculta cu gura căscată: „Era într-o vară, intrasem în Budapesta . . .”

Dimitrie Simon
profesor.

Mărire lui Dumnezeu și 1918.

S'ar cuveni, ca să ridicăm o statuă impozantă de aur, pe asta să punem în formă de cruce o tablă de diamant, în care să fie sculptate: Mărire lui Dzeu și 1918.

Decând să învârte bătrânul pământ în jurul osiei sale puternice, nu au scris românii numele unui an care să le fi adus atâtea fericire, ca 1918. Dumnezău cel Mare l-a bine cuvântat pe 1918. L-a lăsat să fie părintele unei țări mândre, mari și fericite, L-a destinat de vrednic, ca în dânsul să uniască pe credincioșii săi într-o Românie Mare.

într-o Românie bogată și împodobită cu toate frumsețele naturii. Toată suflarea românească să-și plece genunchiul și să-și înalțe inima la Domnul Ceriului, mulțămindu-i de îndurarea și iubirea sa nemărginită. Să-l rugăm, ca pe drăguța noastră țară să-o țină în veci vecilor. Credem firm, că mulțămirea ne va fi primită și rugăciunea ascultată, dar prelângă porunca următoare: Ce a-ți primit, păstrați cu sfințenie. Ce au stricat și schimonosit mâinile profane ale dușmanilor, reparați!

În 1 Decembrie 1919, e anul decând impozanta adunare dela Alba Iulia a decis, ca Maramurăsul iară să cadă în brațele scumpei sale Mame: România, de unde cu nedreptul a fost răpit. În astă dulce memorie, să-se romanizeze numele piețelor și străzilor din capitala țării lui Dragoș, încă și azi așa numite: Thokolyi-ut, Lonyai-ut, Sajto, Szel, Ipar, Kigyó, Magyar. Szinház, Asztalos Sándor, Fecske, Rózsa. Bandzsalgo, Petofi-utca ș. a. Piețele: Erzsebet-ter, Kispiac, Szenatér ș. a. Să li să dea nume frumoase românești, cum ar fi strada: Ferdinand, Maria, Alexandri, Eminescu, Iorga, Coșbuc, Bolintineanu, Iancu, Stefan cel Mare. Piețele: Dragoș, Carmen Silva, Bratianu ș. a. Cu efectuarea acestui act s'ar împlini o datorință ideală.

Dea Ceriul, că strănepoții-strănepoților noștri, când în România-Mare și Tare vor scrie nr. anului 8888, încă cu drag să-și aducă aminte de 1918.

Giulești la 23 Novembre 1919.

Stefan Bota
inv. dir.

Rugăciune.

O Doamne, numele ți-e scris pe ceruri
Ș'atâta ți-e de mi-unat surîsul
Dar respirarea noastră nour urcă
Și sponghiile șterg pe ceruri scrisul:

Că ziua-i scrisul tău, pecetea-i soare
Și noaptea-i scris, pecetea nopții; lună;
Dar soarele e lună 'n ochii noștri
Iar noaptea 'ntrînșii patimi ne adună . . .

O Doamne, Soare al vieții noastre
Ce scrii viața 'n lut și 'mparți lumine,
Stea ce-și coboară razele 'n țărână
Ridică-ne pe-o rază cătră tine!

George Țarină.

Și nu vor ști că mor . . .

Atât de fără soare și singur am crescut
C'atâta-s azi de rece ș'atâta de'ncrezut;

Am dus atâta sete de lume și de soare
C'azi focul și lumina din ochii voștri mă doare.

O mână mă răpește mereu din cercul vost;
M'oprește 'n pragul nopții să-mi ceară adăpost:

Pe inimă-mi, pe pernă, eu sufletu-mi cobor
Și-o să adorm odată și nu vor ști că mor . . .

George Țarină.

VASILE CZIPLE
redactor responsabil.

PARTEA OFICIALA.

ad. Nr. 01701--1919.

De vânzare lemne de construcție stejar.

Pe teritoriul Regiunii silvice din Sighetul-Marmației se va vinde la 3 Decembrie a. c. oare 11. a. m. prin tocmeală următoarea cantitate de lemne pentru construcție stejar:

Cca 900 m³ lemne de construcție stejar exploatare în anul 1919. și aflătoare în portul Nakladovati (între stațiile Visóvolgy și Erdészvolgy în nemijlocita apropiere a căii ferate) ocoul silvic Fejerpatak.

Prețul de cumpărare se va plăti în decurs de 14 zile.

Doritorii de a participa la această tocmeală vor depune la cassiera Regiunii silvice înainte de începerea aceleia un vadiu de 15000 coroane.

Ofertele se fac în scris și sunt a se preda în plic închis șefului Regiunii silvice cel mai târziu până în 2. Decembrie 1919. la ora 12 a. m.

Ofertentul are a declara categoric în ofertul său, că cunoaște pe deplin toate condițiile și le primește pe acelea.

Oferte ulterioare nu se vor considera.

Sighetul-Marmației la 19. Noembrie 1919.

REGIUNEA SILVICĂ.

PRETURA PLASA SIGHET.

Nr. Adm. 1878 --1919.

Publicațiune.

În 16 l. c. s'au pierdut dela Floare Bozse I. Nicoară locuitor în Apșa de jos o iapa, de 8 ani cu coada rătunzată, o iapa de 14 ani, la ochiul stâng e oarbă, amândouă au mânzi negrii, cine i-ar afla înmediat să înștiințeze primăria Apșa de jos.

Sighet, la 20 novembrie 1919.

BORODY,
primpretor.

Pretura Plasa Sighet.

Nr. Adm. 1941--1919.

Publicațiune.

În comuna Bârsana dela Petru Bârsan sa pierdut un cal ștrajiac de 2 ani culoare roșie negră semnul pe piciorul stang litera B cine ar afla să înștiințeze antistia comunală Bârsana.

Sighet, la 24 novembrie 1919.

Borody
primpretor.

Revizoratul Școlar al jud. Maramurăș.
Nr. 1813—1919.

Domnule Pripretor !

Considerând că în urma stărilor revoluționare din anul trecut și mai ales a schimbărilor obvenite cu preluarea imperiului, multe școli de stat din provincă au rămas fără efort și fără învățători, așa că pentru moment am fost constrâns a institui ca curatori pe unii dintre d-nii preoți sau învățători, însărcinându-i cu supravegherea și administrarea averilor școlii de stat.

Astăzi, când stăm în pragul reformei învățământului primar ni se impune datoria a pune în fruntea școlilor noastre ca membrii ai Sfatului școlar oameni cu tragere de inimă și pricepători la afacerile școlare, oameni a căror glas va fi ascultat de țărani nostri ca a unor părinți buni ai lor și a copiilor lor.

Pentru orientarea D-Voastră, Vă împărtășesc, că „Sfatul școlar“ în singuratecele comune are să constea din atâți membrii, câți sunt arătați în tabloul alăturat și sunt de trei categorii a) membrii din oficiu și anume: învățătorul sau învățătorul diriginte al școlii de stat, primarul și secretarul comunal sau cercual, apoi medicul comunal sau cercual și preotul fiecărei confesiuni, b) membrii aleși de consiliul comunal, și c) membrii numiți. În privința acestor din urmă, în conțelegerea avută cu dl prefect județian, numirea lor o veți face D-voastră. După posibilitate totii membrii să știe scrie și ceti.

Deci în prima linie D-Voastră veți efectua numirile trebuincioase, aducându-o aceasta la cunoștința respectivilor prin secretarul comunal (cercual) pe care îl veți încredința cu conducerea alegerii membrilor amintiți mai sus sub punct b), ordonând ca imediat după efectuarea alegerii, toți membrii prevăzuți mai sus sub a-c să se întrunească în ședință și să se constituie alegând din sinul lor un president, vicepresident, un secretar (de regulă învățtorul, învățtoarea) și un cassar.

La școală unde nu avem învățător, sau unde învățtor (inv. dir.) numit încă nu s'a prezentat, funcția de secretar o prevede interimar alt învățător respective un alt individ corăspunzător.

Atât membrilor numiți, cât și celor ce vor fi aleși li se va pune în vedere, că numai așa vor putea fi considerați ca membrii cu titlu de drept ai Sfatului școlar, dacă vor depune cu ocazia constituirei următorul jurământ: „Eu N. N. jur credință Regelui Ferdinand I-al României și Consiliului dirigent, că voi voi ține legile și ordonanțele țării, mă voi supune superiorilor, voi împlini datorințele împreună cu oficiul meu cu punctualitate și conștiințozitate, voi purta grijă de binele țării și al cetățenilor și voi păzi secretul oficial. Așa să-mi ajute Dumnezeu !“

Membrii (și cei din oficiu,) cari nu vor face acest jurământ vor fi considerați ca renunțați la posturile lor și în locul lor trebuie aleși sau numiți alții, (locul membrilor din oficiu rămâne ne-complectat).

Procesul verbal despre constituire trebuie să cuprindă :

I. Textul de mai sus a jurământului, II. Numele celor aleși ca president, vicepresident, secretar și a cassarului, III. Costatarea persoanei care la timpul

sau a fost încredințată din partea acestui revizorat școlar ca curator al școlii de stat, IV. Numele și funcția acelor indivizi (prezident, vicepresident, secretar, cassar etc.) cari în timpul din urmă au funcționat ca membrii jurați ai curatoratului (gondnokság) școlii de stat unguerești Procesul verbal astfel dresat va fi scris de toți cei prezenți.

Biroul noului Sfat școlar va așterne Rev. scol. copia acestui proces-verbal în cel mult 3 zile dela data.

Pentru executarea grabnică a acestei recercări Vă adnexez din prezentul a ct... exemplare, pe cari după legalizarea din partea D-Voastră să le puteți trimite fiecărei comune spre conformare.

Despre rezultat veți cere raport dela cei vizați, așteptând să vă împărtășască și D-Voastre numele membrilor Sfatului școlar.

Primiți asigurarea deosebitei mele considerațiuni

Sighetul Maramurasului, la 25 Noiembrie 1919.

T. STOIA
revizor școlar.

*

Prefectura județului Maramurăș
Nr. 2217—1919.

DOMNULE PRIMPRETOR !

Aprobând intru toate dispozițiunile de mai sus, Vă îndrum a le executa intocmai în termen de 8 zile.

Sighetul-Maramurășului la 26. Noiembrie 1919.

Prefect.

Licitațiune publică.

Composesoratul din Budești publică licitațiune pe ziua 29 dec. a. c. la 11 oare a. m. la casa comunală din Budești pentru vânzarea cantității lemnelor pe picioare de brad 11'600 m³ de fag 54,000 metri steri conform stimării oficioase în valoare de 400,000 cor. Condițiunile speciale a licitațiunei și a contractului se pot vedea la subscrisul președintelui al Composesoratu'ui.

Sighetul Marmăției în 20 novembre 1919.

Președinte Composesoratu'ui.

No 109.

Publicatiune.

Se aduce din nou la cunoștința publicului, că pe teritoriul județului Maramurăș nici o intrunire fie cea de orice caracter (concerte, ședințe literare etc.) nu se poate tinee fără prealabilă aprobare din partea Comandamentului militar. Dreptaceea Convocătorul va avea a înainta o cerere în scris către Garnizoană cu cel puțin două săptămâni înainte, notificând scopul, locul, ziua și numărul aproximativ a persoanelor, cari vor participa. Dacă se vor ține și vorbiri este a-se alătura pe scurt estrasul vorbirii. Societațile vor alătura și statutele ori publicații să fie tipărite în locul prim cu litere mari în românește după aceea cu litere mai mici eventual și 'n unguerește dacă trebuie aceasta. Înainte de a se tipări anunțuri pentru concerte serbări etc, trebuie a se avea și aprobarea Comandamentului militar pentru acel concert sau serbare.

D. o.
Sloct. Pop.

Instiintare.

Se aduce la cunoștința tinerilor și tuturor unităților din cuprinsul acestui Județ, că Ministerul de Războiu prin ordinul circular No. 33737. ne face cunoscut, că în urma cererei Consiliului Dirigent spre a se hotări asupra medalității, cum ar putea deveni ofițeri de rezervă, tinerii din ținuturile alipite care cad în prevederile art. 52. din legea de recrutare, a dispozat următoarele :

1. În principiu sunt admiși a urma cursurile pregătitoare de ofițeri de rezervă, toți tinerii, care au studiile prevăzute de art. 52. din legea de recrutare și art. 119 din regulamentul legii, iar pentru ținuturile alipite, pentru anul acesta vor fi admiși totii acei, care au absolvit școli, care sub regimul legilor foastei monarhii Austriace, le dădea dreptul de a devini ofițeri de rezervă.

2. Totuși acești tineri, care doresc a deveni ofițeri de rezervă, i-și vor depune certificatele de studii la Regimentele respective, care apoi le va înainta Ministerului de Război (Sectia Recrutării) pentru a vedea dacă au dreptul a beneficia de art. 52 din legea de recrutare. Cei, care din cauza evenimentelor n'ar putea trimite certificatele de studii, vor depune o declarație în care să arate ce studii au absolvit, pe baza cariei ei vor putea fi admiși în școală. Această declarație trebuie sa fie certificată de cel puțin doi ofițeri sau persoane oficiale, care să atesteze pe a lor răspundere, ca într' adevăr aru absolvit studiile arătate în declarație. Tinerii admiși în Școală pe baza acestei declarații, nu vor putea fi înaintați Sub-Locotenenți decât numai dacă până la finele anului școlar, vor prezenta actele originale doveditoare a studiilor absolvite.

3. Vor putea fi însumați de către Corpuri și voluntari, care au cel puțin etatea de 18 ani, cari de asemenea pe baza actelor sus arătate, vor fi trimiși la școlile pregătitoare de ofițeri de rezervă.

4. În principiu, tinerii ce cad în prevederile art 52 din legea de recrutare, vor fi însumați la infanterie și se trimit școlilelor pregătitoare de ofițeri de rezervă de infanterie. Cei care doresc a deveni ofițeri de rezervă de artilerie și cavalerie, trebuie să depună taxa de căl de 2500 lei și se trimit la școlile pregătitoare de ofițeri de rezervă de artilerie sau cavalerie.

Comandantul Garnizoanei Sighet

5—1

Colonel E. Linde.

În atenția oficiilor civile și militare !

Cel mai bun aparat-multiplicator de acte este aparatul !!

„OPALOGRAPH“

După o descriere simplă se pot face copii în un număr după plăcere !!

Singurul vânzător este :

ALEXANDRU FEKETE

librar Sighetul-Marmăției.